

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 15 февруари 2011 г. — Yorma's/СХВП — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (YORMA'S)

(Дело T-213/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността, съдържаща словния елемент „yorma's“ — По-ранна словна марка на Общността „NORMA“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръкване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 95/11)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Yorma's AG (Дегендорф, Германия) (представител: A. Weiß, avocat)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG (Нюрнберг, Германия) (представител: A. von Welser, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 20 февруари 2009 г. (преписка R 1879/2007-1), постановено в производство по възражение със страни Norma Lebensmittelfilialbetrieb GmbH & Co. KG и Yorma's AG.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Yorma's AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Унгария/Комисия

(Дело T-37/11)

(2011/С 95/12)

Език на производството: унгарски

Страни

Жалбоподател: Република Унгария (представители: M. Z. Fehér, K.Szijjártó и G. Koós)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени съдържащото искане за плащане Решение № 3241011280 на Комисията в частта, с която по отношение на Република Унгария се квалифицират като неподлежащи на субсидиране в рамките на Инструмента за подпомагане изпълнението на Шенгенското споразумение определени разходи, свързани с мерки 1, 3, 4, 5 и 6 на цел III/A, с митническа цел III/B и, в рамките на цел I/C, с установяването на речен граничен контрол в Mohács и на товарна железопътна гара в Eperjeske.

— При условията на евентуалност, да се отмени съдържащото искане за плащане Решение № 3241011280 на Комисията в частта, с която по отношение на Република Унгария се квалифицират като неподлежащи на субсидиране или само частично подлежащи на субсидиране в рамките на Инструмента за подпомагане изпълнението на Шенгенското споразумение определени разходи, свързани с мерки 1, 3, 4, 5 и 6 на цел III/A и с митническа цел III/B.

— Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят се позовава на следните правни основания в подкрепа на жалбата си:

1. Главно искане: нарушение на породените оправдани правни очаквания и на принципа на правна сигурност

— Жалбоподателят твърди, че предвид неточната правна уредба и значителният размер на помощта, изплатена в рамките на свързания с Шенген финансов инструмент, е било разумно да се доверява по време на цялото изпълнение на програмата на информацията, предоставена от Комисията в отговор на изричните искания за становище, и на многобройните становища, издадени във връзка с индикативната програма.

— Жалбоподателят счита, че одобряването на индикативната програма при даването на предварително разрешение, извършените от Комисията по време на изпълнението на програмата проверки и сътрудничеството с държавите членки предполагат, че последващият контрол, който Комисията може да упражни по отношение на възможността за подпомагане на проектите, не ѝ позволява да постави под съмнение по същество това дали подлежат на субсидиране проектите, които вече е разгледала по много поводи без да ги оспори. Жалбоподателят твърди, че с решенията за финансиране Комисията е предоставила „гаранции“, които са породили у него оправдани очаквания относно това, че изброените в индикативната програма мерки подлежат на субсидиране.

- Принципът на лоялно сътрудничество налага и на институциите на Съюза реципрочни задължения за сътрудничество с държавите членки.
 - Според жалбоподателя принципът на правна сигурност би бил сериозно нарушен, ако при така неточна и променяща се правна уредба от Комисията не може да се очаква поне предварителна сигурна информация относно това дали даден проект подлежи на субсидиране.
2. Искане, направено при условията на евентуалност: неправилно тълкуване на понятието за пълен контрол и липса на основание за определяне на финансовите корекции
- Жалбоподателят счита, че в обжалваното решение Комисията приема за неподлежащи на субсидиране или само частично подлежащи на субсидиране разходите, посочени в направеното при условията на евентуалност искане, с мотива, че не отговарят или отговарят само отчасти на целта за пълен контрол на границите. Според жалбоподателя Комисията достига до това заключение вследствие на неправилно тълкуване на понятието за пълен контрол.
 - Жалбоподателят добавя, че въпреки предоставената ѝ информация Комисията не е извършила необходимите проверки, за да определи точната сума, която трябва да се върне във връзка с всички мерки, и по отношение на някои от мерките неправилно е посочила предварително определени по размер суми. Според жалбоподателя Комисията е определила предварително по размер тези суми въз основа на предполагаемото съотношение между дейностите, извършени от компетентните органи в областта на граничния контрол, и останалите им дейности, вместо да се основе на член 22, параграф 3, буква б) от Решение С(2004) 248 на Комисията относно управлението и наблюдението на инструмента от Шенген и следователно на тежестта на констатираните нарушения или на това доколко значителни са недостатъците на системата за управление и наблюдение, които, заедно с финансовите си последици, са причинили установените нарушения.

Жалба, подадена на 25 януари 2011 г. — Air France — KLM/Комисия

(Дело T-62/11)

(2011/С 95/13)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Air France — KLM (Париж, Франция) (представители: A. Wachsmann и S. Thibault-Liger, avocats)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени изцяло на основание член 263 от ДФЕС Решение на Европейската комисия № С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г. относно процедура за прилагане на член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз, на член 53 от Споразумението за ЕИП и на член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт, Преписка COMP/39.258 — Превоз на товари по въздуха в частта, която се отнася до Air France — KLM, както и мотивите, на които се основава неговия диспозитив;
- да отмени поне член 5 б) и г) от Решение № С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г., с което на Air France-KLM се налагат две глоби и мотивите, на които то се основава, или тези глоби да се намалят до подходящ размер на основание член 261 ДФЕС,
- във всички случаи Европейската комисия да бъде осъдена да заплати всички съдебни разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на дванадесет правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от погрешното вменяване на отговорност на жалбоподателя за практиките на Société Air France и на KLM в нарушение на задължението за мотивиране, на правилата, уреждащи вменяването на отговорност на дружествата майки за практики на техните дъщерни дружества и тези за правоприемството между предприятия в рамките на групите, както и на принципите за личната отговорност и за индивидуализиране на наказанията.
2. Второто правно основание е изведено от нарушение на правото на независим и безпристрастен съд в резултат от приемането на обжалваното решение от орган, съвместяващ правомощия за разследване и за налагане на наказание в нарушение на член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи.
3. Третото правно основание е изведено от нарушението на Известието на Комисията относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, прието през 2002 г. ⁽¹⁾ и на принципите на равно третиране и на оправданите правни очаквания в резултат от прилагането на това известие в полза на Lufthansa/Swiss, което не отговаряло на условията на Известието относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.
4. Четвъртото правно основание е изведено от неизпълнение на задължението за мотивиране в резултат от противоречие между разпоредителната част и мотивите на обжалваното решение що се отнася до определянето на вмененото на жалбоподателя нарушение.
5. Петото правно основание е изведено от липсата на мотиви и от нарушение на принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация в резултат от прекратяването на преследването срещу единадесет авиокомпани.